

Críticateatre

Jordi Bordes

Retratar l'ombra silenciosa de la por

Mar de fons

Companyia: Iguana Teatre
Direcció: Pere Fullana
Intèrprets: Agustí Aguiló, Maria Bauçà, Rodo Gener, Lluqui Herrero, Albert Mèlich, Carles Molinet, Rosa Serra
Dijous 21 de març (fins avui) al Lliure de Gràcia

Lluís Pasqual va fer una immersió en els soldats de la lleva del biberó, a *In memoriam*, a partir de converses amb supervivents d'aquella traumàtica història. Va ser un capítol vergonyós més de la Guerra Civil. Queda molt per reconèixer i per desenterrar. Ara, Iguana Teatre ha fet una mirada als seus conflictes des de les Illes. Un capítol que també va pecar de la desorganització republicana però que s'allarga pràcticament fins a avui. La companyia posa blanc sobre negre personatges que van agreujar la violència i

l'abús. De les files feixistes italianes, però també de la societat mallorquina. El més interessant de *Mar de fons* és la capacitat d'Iguana de perfilar l'ombra de la por, de l'amenaça, des del desembarcament a Porto Cristo fins a la mort del dictador Francisco Franco.

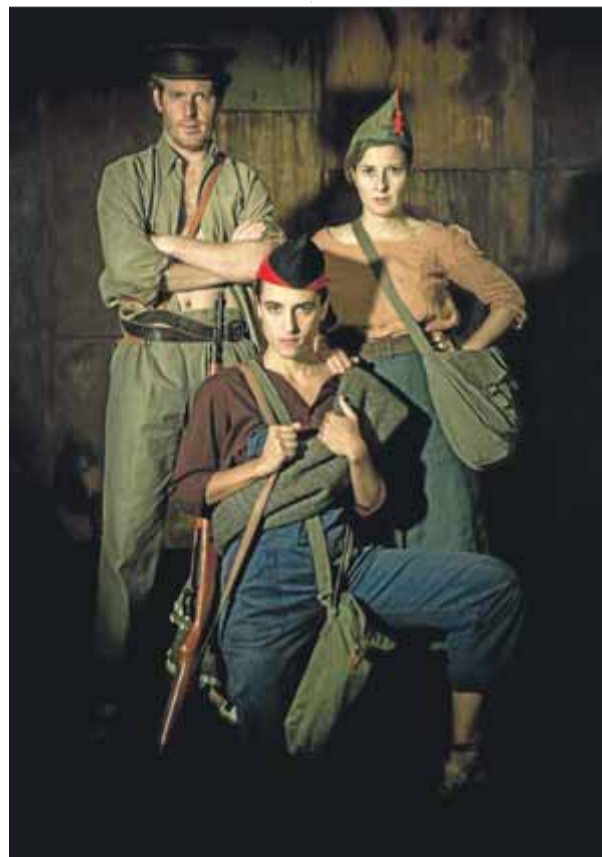
La repressió feixista no es va produir fins després del desembarcament. No hi havia hagut purga de membres defensors de la

Iguana aterra a Barcelona amb una peça que il·lumina la por i la vergonya

República els mesos abans de la invasió (o alliberament, segons qui valori l'acció) propiciada per l'expedició d'Alberto Bayo. Iguana Teatre ha fet servir la farsa habitual en la seva

trajectòria per caricaturitzar la maldat i l'excés del Conde Rossi i el sacerdot Julià Adrover, però també cita els escamots que es prenen la llei pel seu compte (com el d'en Pep i la resta). Però també revela com el turisme i la necessitat de superar un capítol de vergonya ha permès tapar i oblidar massa innocents enterrats sota les platges. I com la societat ha anat creixent silenciant (voluntàriament o no) aquell episodi.

Per a Iguana Teatre era imprescindible representar aquesta obra per donar llum a la seva memòria històrica. També fer-ho des de Barcelona, des d'on va sortir la tropa de Bayo (molts soldats hi moriren sense ni haver avisat els pares que havien estat destinats a "l'alliberament de Mallorca"). En aquesta posada en escena molt cuidada amb una banda sonora constant (com és

Un detall amb alguns dels personatges de 'Mar de fons', d'Iguana Teatre ■ ÀNGELA NICOLAU

que el violoncel s'adapta tan bé a la veu humana i, a la vegada, posa so a l'aviació?) destaquen unes excel·lents interpretacions amb molts registres i que situa l'espectador amb facilitat en cada moment. La música de cara al turisme aclapara la llengua, una coincidència en la dramàtica d'*Els Jocs Florals de Can Prosa*. Iguana Teatre, com Pasqual, juga amb una representació dels soldats èpica però que, tot i la seva por, queda allunyada del públic. La seva amplitud impedeix aprofundir en el dolor íntim. El retrat és valent, però en l'àmbit de la societat, sense aturar-se en la peripècia d'un testimoni.

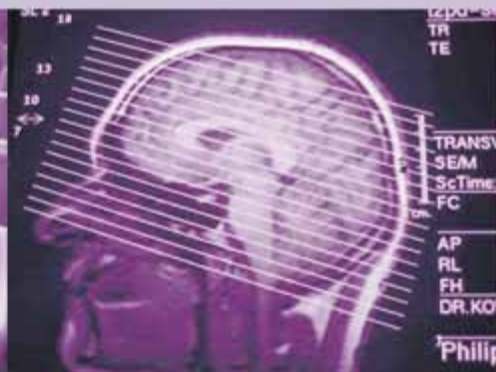
El teatre d'Iguana narra i destapa vergonyes, emociona puntualment, però se li troba a faltar la veritat, la capacitat de sortir del personatge i dirigir-se obertament a l'espectador, un a un. ■

Beques de la Fundació Joan Bruguera de Girona

CONVOCATÒRIA 2019

Destinades a cursar estudis d'especialització i/o treballs d'investigació a la Universitat de Montpeller o en altres centres mèdics

Presentació de sol·licituds fins al 17 d'abril

JOAN BRUGUERA
FUNDACIÓ

www.girona.cat/fundaciojoanbruguera